

אליו. קרובים. קרוב מיבעי ליה. אלא אלהים עלאה. אלהים דפחד יצחק. אלהים בתראה. ובגיני בך. קרובים וגבורות סגיאין אנון דגפקין מחד וכלהו חד.

השלמה מההשומות (סימן כ"ט)

זה ארץ היהת תהו. בזמנא רקדשא בריך הוא היה באlein קליפין היה בונה עלמין ומחריבן וזה אוקמיה דלית השפהה בכל עלמין, ונחר דאייה צדיק יחרב וייש בתרין עלמין, בעלה מא דין ובעלה מא דאתמי. ואית מאן דאמר דסליק במחשבתיה למבני עלמין ולחריבן. ואמר דין מהניין לי ודין לא מהניין לי. אלין דאטמר בהון את השמים ואת הארץ מהניין לי. ואחרני דאטמר בהון וזה הארץ היהת תהו ובתו דאחי על עלמין דסליק בរעותיה למבני לון ולא עביד לון עליוו אטמר תהו ובתו. **ובזמנא רקדשא בריך הוא באlein קליפין אמר ביה**

לשון הקודש

כך כתוב קרובים, וגבורות רבות הם הבה. ויש מי שאומר שעלה במחשבתו לבנות עולמות ולהחריבן, ואמר זה מועיל לי וזה לא מועיל לי. אלה שנאמר

השלמה מההשומות (סימן כ"ט)

זה ארץ היהת תהו (בראשית א). בזמנ שתקדוש ברוך הוא היה בקלפות האלה, היה בונה עולמות ומחריבן, וחרי הקימו שאין השפהה בכל העולמות, ונחר שהוא צדיק יחרב וייש בשני העולמות, בעולם תהה ובעולם ברוך הוא בקלפות הלו, נאמר בו (איכה

(aicah ג) **סִפּוֹתָה בְּעַנּוֹ לְךָ מַעֲבֹר תֶּפֶלָה.**

תֵּהוּ וְחַשֵּׁךְ עַלְיָהוּ אַתָּמָר (שמות י"ד) וַיְהִי הַעֲנֹן וְהַחַשֵּׁךְ וְאֶלְיוֹן קָלִיפִין דְּאָגָזָא, מֹחָא מַלְגָאוּ רְתָלִיא (רתלת) לְדָ' סְטָרִין דָא יְהוָה דְּאֵיהוּ לֹא קְבִיל מַסָּאָבוּ, בִּמְהָ דְּאַת אָמֵר (ירמיה כ"ג) הַלֵּא כִּי דְּבָרִי בְּאֵשׁ נָאָם יְיָ. מַה אָשָׁא לֹא מִקְבֵּל טוֹמָאָה חַבִּי שְׂמִיחָה לֹא מִקְבֵּל טוֹמָאָה. וּבָזְמָנָא דְּמִתְגְּבָרִין אֶלְיוֹן קָלִיפִין וְאַתְּבָרִין מְאָגָזָא, צְלוֹתָא דְּאֵיהָ שְׁכִינָתָא אַדְנָי, סְלָקָא לְנַבִּי בְּעַלְהָ דְּאֵיהָ יְהוָה וּסְלִיקָת בּוּלָה, דָבָזְמָנָא דְּאֵיהָ מִתְבָּסִי מִינָה בְּאֶלְיוֹן קָלִיפִין, אֵיהָ אַתְּקָרִיאת עֲנֵיהָ יְבָשָׁה וְלִית לָהּ אֶלְאָ מַה דִּיְהָבִין עֲבָדִין בְּחַשְׁאי.

וּבְהַהְוָא זְמָנָא דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא אַתְּפַשֵּׁט מְאֶלְיוֹן קָלִיפִין אַתָּמָר (ישעיה לו) וְלֹא יִבְגַּף עוֹד מַזְרִיךְ וְהִי עִינִיךְ רֹזְאות אֶת מַזְרִיךְ . וּמַה דְּהַזָּה

לשון הקודש

סִפּוֹתָה בְּעַנּוֹ לְךָ מַעֲבֹר תֶּפֶלָה. תֵּהוּ וְחַשֵּׁךְ, עַלְיָהָם נָאָמֵר (שמות י) וַיְהִי הַעֲנֹן וְהַחַשֵּׁךְ, וְאֶלְיוֹן קָלִיפותָה הָאָנוֹן. הַמְּתָמָה מִבְּפָנָים שְׁתַלְיוִי (שֶׁל שְׁלִשָּׁה) לְאַרְבָּעָה צְדָדים וְהִי יְהוָה, שַׁהֲוָא לֹא מִקְבֵּל טָמָאָה, בָּמוֹ שָׁגָאָמֵר (ירמיה כט) הַלֹּא כִּי דְּבָרִי בְּאֵשׁ נָאָם הָ'. מַה אֵשׁ לֹא מִקְבְּלָת טָמָאָה, בְּקַדְשָׁו לֹא מִקְבֵּל טָמָאָה. וּבָזְמָנָה

יבשָׁה אָתַּמֵּר בָּה, מִלְאָכָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ. וְאַתְּקִרְיאָת
בְּרָכָה דִּילִיָּה, קָרְבָּנָא דִּילִיָּה, עוֹלָה דִּילִיָּה, דָאָקִיד
כָּל אַלְיָן קָלִיפִין. וִסְלִיקָת לְגַבִּיהָ קְטָרָת. קְשִׁירָא
דִּילִיָּה, עוֹלָה דִּילִיָּה, דְּכִתְיבָּ (וַיֹּאמֶר ו') זֹאת תּוֹרַת הַעֲוָלָה,
הִיא הַעֲוָלָה בָּצְלוֹתָא דְשָׁחָרִית, הִיא הַעֲוָלָה לְגַבִּיהָ
בָּצְלוֹתָא דְמִנְחָה בְּכֶמֶה רִיחֵין וּבּוֹסְמֵין דָנו עַד דָאִיחֵי
גַּן דָאָרִיִּתָּא. הַדָּא הוּא דְכִתְיבָּ (שיר השירים ד) גַּן גַּעַיל
אַחֲתֵי בָּלָה, סְתִימָא דָלָא אַתְּפִתְחָת אַלְאָ לְגַבִּי בְּעַלָּה.

וּבְדִיְתִי בְּעַלָּה (תהילים נ"א) אַדְנֵי שְׁפָתִי תְּפִתָּח דָאִיחֵי
בָּבָא עַלְאָה אַתְּפִתְחָת לְגַבִּיהָ בְּתִרְיֵן (בררין)
סְמִכֵּין קְשׁוֹט וִקְבִּילָת לֵיה בְּתִרְיֵן דְרוֹעֵין, הַדָּא הוּא
דְכִתְיבָּ (שיר השירים ב) שְׁמָאַלְוָה תְּחַת לְרָאֵשׁ וּמִינְוָה
תְּחַבְּקֵנִי. יְהוָה נָחַית לְגַבִּהָ וְדָא הוּא רְזֵא אַמְ'ן (ד'אמ'ן)
גִּימְטְּרִיאָ יְאַהֲדוֹנָהָיִם דָאִיחֵי חַבְּרוֹא דְתִרְיֵן שְׁמַהֵן

לשון הקודש

ולא יִבְנֶה עֹר מַזְרִיךְ וְהִיוּ עִגְנִיךְ רָאוֹת
את מַזְרִיךְ . וּמָה שְׁחִיתָה יִבְשָׁה, נִאָמֶר
בָּה (שם ס) מִלְאָכָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ, וְנִקְרָאת
הַבְּרָכָה שָׁלוֹן, הַקְּרָבָן שָׁלוֹן, עוֹלָה שָׁלוֹן
שְׁשִׁירָת בָּל הַקְּלָפּוֹת הַלְלוֹן. וְעוֹלָה אֶל
הַקְּטָרָת הַקְּשֹׁור שָׁלוֹן, הַעֲוָלָה שָׁלוֹן,
שְׁבָתּוֹב (וַיֹּאמֶר ו') זֹאת תּוֹרַת הַעֲלָה. הִיא
הַעֲלָה - בְּתִפְלָת שָׁחָרִית, הִיא הַעֲלָה -
אַלְיוֹ בְּתִפְלָת מִנְחָה בְּכֶמֶה רִיחֵות
וּמִינְוָה תְּחַבְּקֵנִי. יְהוָה יוֹרֵד אַלְיָה, וּזְהָוָה

באותו. ובגין דא גדוֹל העונָה אַמְן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרֶךָ בְּזֶמֶן דָּאִינּוּ תְּרֵין בְּרִישָׁא דְצִדִּיקִיא.

אֲבָל פֶּד אַיִן בְּרִישָׁא דְחַיִּיבִיא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמֵרָת לְגַבְיוֹה (שיר השירים א') אל תְּרָאֵנוּ שֶׁאָנִי שְׁתְּרַחֲרַת מֵאַלְיָן דְשְׁרֵיָן לְפִתְּאָה לְבָנִי נְשָׁא בְּמָה דָהוּ מִפְּתִיָּן לִיְשָׂרָאֵל בְּעַגְלָא בְּשִׁית שְׁעִתִין, הֲדָא הוּא דְבָתִיב (שמות ל"ב) וַיַּרְא הָעָם כִּי בְּשִׁשׁ מְשָׁה לְרָדָת מִן הַהָר. וְאוֹקְמוֹה מָאי כִּי בְּשִׁשׁ, אֲלָא בְּשִׁית שְׁעִתִין עָבְדוּ יְתַעַגְלָא בְּגַיְן לְאַפְּרִישָׁא לוֹן מִשְׁבָע. הֲדָא הוּא דְבָתִיב (שמות י"ב) אֲך֒ בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן תְּשִׁבְתוּ שֶׁאָר, אֲך֒ חָלֵק בֵּין שִׁשׁ לִשְׁבָע.

וּבְגַיְן דָא אָמֵרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁשׁוֹפְטָנִי הַשְּׁמֶשׁ גְּרָמוּ דְאַסְתָּלָק מַנִּי ו' דָאִיהוּ הַשִּׁשׁ וְאַיר

לשון הקודש

סוד אַמְן גִּימְטְּרִיא יְאַהֲדֹנָה"י, שְׁהָוָא שמות לו) וַיַּרְא הָעָם כִּי בְּשִׁשׁ מְשָׁה לְרָדָת מִן הַהָר, וּבְאַרוֹת, מַה זֶה בְּשִׁשׁ? אֲלָא בְּשִׁשׁ שְׁעוֹת עָשָׂו אֶת הַעֲגָל, בְּרִי הַעֲוֹנָה אַמְן יוֹתֵר מִמְּבָרֶךָ, בְּזֶמֶן שְׁהָם לְהַפְּרִידָם מִשְׁבָע. וְזֶה שְׁבָתוֹב אֲך֒ בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן תְּשִׁבְתוּ שֶׁאָר. אֲך֒ – חָלֵק בֵּין שִׁשׁ לִשְׁבָע.

וְלֹכֶן אָמֵרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁשׁוֹפְטָנִי הַשְּׁמֶשׁ. וְלֹכֶן אָמֵרָה בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁשׁוֹפְטָנִי שְׁאַנִי שְׁתְּרַחֲרַת, מַאֲלָה שְׁשׁוֹרִים לְפִתְּוֹת לְבָנִי אָדָם, בְּמָו שְׁחוּ מִפְתָּחִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעַגְל בְּשִׁשׁ הַשְּׁעוֹת. וְזֶה שְׁבָתוֹב

השׁש דהזה נהיר בסתרא דשיט תיבין דאינון (בראים ט) שמע ישראל יי אליהינו יי אחת, בני אמי נהרו כי, ניתר גוֹנִם דבטילו קריית שמע דאתמר ביה (תחלים קמ"ט) רוממות אל בגוֹנִם, ובגין דא שמוני נוטרה את הברמים, דאינון שאר אימין ערבות רב. ובגין דא ברמי שלוי לא נטרתי ובגין דא אינון ערבות רב מצליחין בבלא.

ברנות עוז השוכין דעינין דאתמר בהון (בראשית כ"ז) ותבהין עניינו מראות, לאסתבל לא לאין דאתמר בהון (יחקאל א) נפתחו השמים ואראה מראות אלhim דאינון חמש אור דעובדא דבראשית בנות אור אינון. והארץ היתה תהו. והארץ היא חד. תהו תריין. בהו תלת. חשך ארבע. תהום חמש. וארבע אינון דבלילן בגופא ואינון ארבע יסודין דאינון

לשון הקידוש

בפרק של שש תבות, שם שמע בהם (בראשית כ) ותבהין עניינו מראות, ישראל ה אליהינו ה אחד, בני אמי להסתבל על אותן שנאמר בהם (יחקאל נח) נהרו כי, נהר גוֹנִם שבטילו קריית שמע, שנאמר בה (תחלים קמ"ט) רומות אל גוֹנִם, ולכון שמני נטרה את הברמים, שם שאר אמות ערבות רב. ולכון ברמי תהו - שנים, בהו - שלשה. חשך - ארבעה. תהום - חמשה. ואربעה הם שבלולים בגוף, והם ארבעה יסודות מצליחים בבל.

ברנות עוז השוכן העינים, שנאמר

קָלִיפֵין דְאָגֹזָא, וּבְגַיְן דָא וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהֻוָה. וְאַזְכָמָוָה הִיְתָה מִקְדָמָת דְגַא, דְהַבִּי אֲרָחָא דְקָלִיפֵין דְמִקְדָמֵין לְמוֹחָא.

וְרוּתַה אֱלֹהִים דָא רֹזָחָא דְמִשְׁיחָה, דְמִיד דִיהָא מְרַחְבָת עַל אֲנָפֵי מֵיא דְאוּרִיְתָא מִיד יְהָא פִירְקָנָא, הַדָּא הוּא דְכִתְבִּיב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהָא אָוֹר. וַיַּשְׁלַחְהוּ יְהָא אֱלֹהִים, מִיד (לְמִשְׁיחָה) מִשְׁיחָה דְהֹוה בְגַנְתָה דְעָדוֹן בְמָה דְאַתָּמָר בֵיה וַיַּשְׁלַחְהוּ מְגַן עָדוֹן מַעַדְוֹן דִילִיה. וְאַמְאִי לְעַבּוֹד אֶת הָאָדָם דְאִיהִ שְׁבִינְתָה בְגַיְן דָא וַיַּשְׁלַחְהוּ מִיד, דִיפּוֹק מַתְפָן.

וַיַּשְׁבַן מִקְדָם לְגַן עָדוֹן אֶת הַכְּרוּבִים דְאַינְנוּ מִשְׁיחָה בֵן דָוד וּמִשְׁיחָה בֵן יוֹסֵף דְמִשְׁבָא רֹזָחָא דְמִשְׁיחָה דְאַתָּמָר בֵיה, וְרוּתַה אֱלֹהִים דָא שִׁילָה הַהוּא דְאַתָּמָר בֵיה (במדבר יא) וְאַצְלָתִי מִן הַרוּתַה, דְהַבִּי סְלִיק

לשון הקודש

שם קליפות האגוז, ולבן והארץ היתה תה. ובארוכה היתה - מקדם לבן, שבח עלה, מעדינו, ולמה? לעבד את הארץ, שהיא שכינה. בוגל זה וישלחנה, מיד ורוות אליהם - זו רוחו של משיח, מיד שתהא מרחבת על פני מי התחורה, מיד תהיה נאלה. וזה שבתוב ויאמר אליהם יקי או. וישלחנה ה' אליהם, מיד ולפעשיהם את המשיח שהיה בבן ערד, במו

וישben מקדם - בון - את הכרובים, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף שמושך רוח המשיח, שנאמר בו ורוות אליהם, זה שליל, אותו שנאמר בו (במדבר יא)

שיל'ה משה בחושבנה. וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם, דָּאֲקָדִים שִׁיל'ה לְתֹרוֹיוּהוּ בְּגִין דֵּיהֶא מְרֻחֶפת עַל אַנְפּוֹי דָאָרְיוּתָא וַיַּרְקַּנָּא בֵּיהֶת תְּלִיאָה וְהָא אָזְמָוָה.

וְאֵת לְהַט הַחְרֵב הַמְּתַהְפֶּכֶת מִיד יְהָא בִּידֵיהֶ. וּמְאי גִּיהֶוּ, מֵטָה מַטָּטָּרְוָן דָאֲתַהְפֵּךְ מַמְטָה לְנַחַשׁ וּמַנְחַשׁ לְמַטָּה. וַיַּעֲזֹד מַטָּה דָא שְׁבִינְתָּא תְּתָאָה וְאֵם זֶבוּ יִשְׂרָאֵל כְּלַפִּי חַסְדָּ לִימִינָה וַיַּפְקֹד בְּרַחְמֵי. וְאֵם לְאוּ מַטָּה כְּלַפִּי חֹבֶה לְסִטְרָא דְגָבוֹרָה דְתַפְּנוּ נַחַשׁ, אֶל אַחֵר. דְתַבְּעַ לְשִׁפּוֹךְ דָמָא וַאֲתַקְטִיל מִשְׁיחָ וַסְגִּיאָן מִישְׂרָאֵל. וּבְגִין דָא אַתְמָר (וְהַתְמָר) שְׁבָבִי עַד הַבָּקָר דָאֵיהֶו בָּקָר דָאָבָרָהָם דֵיהֶא מַטָּה כְּלַפִּי חַסְדָּ.

וּבְגִין דָא וְאֵת לְהַט הַחְרֵב הַמְּתַהְפֶּכֶת וּכְלָא לְשִׁמְוֹר אֶת דָרְךָ עַזְהִים דָאֵיהֶי אָזְרִיָּתָא

לשון הקודש

אַצְלָתִי מִן הַרוּת, שָׁבֵךְ עַוְלָה שִׁילָה כְּלַפִּי חַסְדָּ, לִימִינָה, וַיַּצְאָו בְּרַחְמִים. וְאֵם לְאוּ - מַטָּה כְּלַפִּי חֹבֶה, לְצִדְחָה גָּבוֹרָה, שְׁשָׁם הַנַּחַשׁ אֶל אַחֵר שְׁמַבְקֵשׁ לְשִׁפְּבָחָה, דָמָ, וְנַהֲרָגָ מִשְׁיחָ וּרְבִים מִישְׂרָאֵל, וְלֹכֶן נִאמְר (וְהַתְמָר) שְׁבָבִי עַד הַבָּקָר, שְׁהָוָא בָּקָר וְהַרְיָ פִּרְשָׁוֹת.

וְאֵת לְהַט הַחְרֵב הַמְּתַהְפֶּכֶת, מִיד יְהָה בְּרוּ, וְמַהוּ? הַמַּטָּה. מַטְרָוּן מְתַהְפֵּךְ מַמְטָה לְנַחַשׁ וּמַנְחַשׁ לְמַטָּה. וַיַּעֲזֹד, מַטָּה וּשְׁבִינָה תְּחִתּוֹנָה, וְאֵם זֶבוּ יִשְׂרָאֵל -